

[Poulsgaard.]

gelse om ældre mænds seksualliv, der, som det fremgår af en artikel i Aktuelt søndag den 26. oktober, skal bruges til at danne materiale for en doktordisputats af Sten Hegeler?“

(Spm. nr. 64).

Skriftlig begrundelse.

Vi har i den seneste tid været udsat for snart sagt alverdens mærkværdige undersøgelser lige fra Joakim von And til, hvorfor folk kalder deres børn for Ritt, Kristen eller Niels.

Da mange ældre mennesker lider af en voldsom autoritetstro og -skræk, er de indstillet på at behage myndighederne på alle måder. Det er derfor dobbelt smagløst med en undersøgelse som den ovenfor nævnte.

Vi har noget, der hedder privatlivets fred, og det bør også disse seksualprofeter lære at respektere.

Poulsgaard (FP):

Ja, så skal vi til det igen. Dette spørgsmål skulle være fuldstændig overflødigt, hvis der var lidt sund fornuft i dette land, men det er der desværre ikke.

Sidste år havde jeg et spørgsmål til den daværende justitsminister om ungdomsbladet „Go“. Det fik jeg ikke lov til at referere her fra folketingets talerstol, men de unge må godt læse det. Jeg skal heller ikke trætte tinget med at referere af det digre værk på 25-26 sider med en masse spørgsmål om ældre mænds seksualvaner. Det er vor sexprofet Sten Hegeler, der, da han blev arbejdsløs ved Ekstra Bladet, skulle have noget andet at beskæftige sig med og nu har kastet sig over de ældre mænd. Man kunne måske sige, at det var en køn diskrimination her i kvindeåret, at han ikke tog kvinderne med, men så megen anstændighed var der da trods alt tilbage.

Undersøgelsen er ydermere stemplet strengt fortroligt. Hvordan noget, der bliver sendt ud i et utal af eksemplarer, kan være strengt fortroligt, er en anden side af sagen, men der står altså en forfærdelig masse ævl i den. Hvilken skolegang man har, om man ryger, hvor tit man kan og alt det dér. Det er noget så rystende.

Vi har i dag i Ekstra Bladet igen set, at landets justitsminister vil have os til at

skærpe loven om privatlivets fred, og dette her vedrører i allerhøjeste grad privatlivets fred.

Der står godt nok i skemaerne, at hvis man ikke vil besvare det, kan man lade være. Men så har de ydermere suppleret det med en ekstraudsendelse, som skatteborgerne også har betalt, og dér står vedrørende spørgeskemaet: undskyld venligst, at vi atter ulejlig Dem. Hvis De har sendt skemaet, takker vi Dem, så behøver De ikke læse mere. Da skemaet er helt anonymt, er det nødvendigt at sende dette brev til alle. Det er vigtigt, at alle svarer. Denne videnskabelige undersøgelse — ja, videnskaben kan bruges til meget — er ikke lavet før. Man kan ikke blive hjulpet, fordi man endnu ikke ved, hvad der sker på dette område, når vi bliver ældre. Taletiden er udløbet. Jeg håber, at jeg for én eneste gangs skyld får et fornuftigt svar fra undervisningsministeren, og at undervisningsministeren vil tage afstand fra og sørge for, at den slags bevillinger ikke gives fremover.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Som hr. Poulsgaard sagde, skulle vi til det igen, og jeg skal fortsætte med at give hr. Poulsgaard fornuftige svar. Et af dem er, at den slags spørgsmål stadig er overflødige.

Jeg vil understrege, at forskningsrådene i henhold til loven om forskningsråd og planlægningsrådet for forskningen — det er lov nr. 199 af 24. maj 1972 — har selvstændighed i henseende til vurdering og afgørelse af indkomne ansøgninger om støtte til forskningsprojekter.

Poulsgaard (FP):

Nej, hør nu her, undervisningsminister, så let kan man ikke slippe om ved dette. Hvad har vi i det hele taget en regering til?

Er det da ikke gået op for nogen i dette samfund, at landet stander i våde, og at vi har en økonomisk krise? Man har forsket i at finde ud af, at Joakim von And var en gammel gnier. Ja, tak, det vidste min dreng på 11 år, før forskerne fandt ud af det. Man forsker i, hvorfor jeg nu har kaldt min dreng f. eks. Tom, eller hvad jeg nu har. Det forsker man også i, og det koster det hvide ud af øjnene. Vi ved alle sammen af de rapporter, vi har fået, at det er de mest